

# ŞEBNEM KORUR FİNCANCI: Faşizme inat, kardeşimsin Hrant!

Posted on 22/09/2014

Tam bir hafta önce Uluslararası Hrant Dink Ödül töreninde büyük bir onur, hüznü bir mutluluk yaşadım. Cumartesi Anneleri'nin elinden Hrant Dink ödülünü almanın onuru. Kardeşimden haber getirdi annelerim. Sizlerle ödül töreninde yaptığım konuşmayı paylaşmak istedim bu hafta o nedenle.

“Harkeli Pareganner, polorit sirov yev hacuykov gı parevem

Değerli Dostlar,

Bu konuşmayı bu topraklarda yaşayan tüm halkların dilinde yapmak isterdim ama buna olanak tanınmadılar. Sizleri sevgi ve dostlukla selamlıyor, tüm dünyada devletler tarafından katledilmiş dostları, yoldaşları, bu topraklarda korumayı başaramadığımız, hep tedirgin bıraktığımız güvercinlerimizi, o güzelim insan Hrant Dink'i sevgi, dostluk ve özlemle bir kez daha anıyorum.

Ben bir hekimim ve hekimliğin hep bir yaşam biçimi olduğunu savunurum. İnsanlık için mücadele etmeyi, insandan yana tutum almayı bu yaşam biçimini seçtiğimde öğrendim. Başka türlüşünün de mümkün olmadığını düşündüm her zaman. Ben bugün hem çokça mahcubiyet, hem de inanılmaz bir onur duygusu yaşıyorum.

Mahcup, çünkü yalnızca insan olmanın sorumluluğunu yerine getirmeye çalışırken, yıllardır devletin kaybettiği insanlarımızı arayan Cumartesi Anneleri ile örneğin, aynı ödüle değer bulunmuş olmak bende mahcubiyet uyandırıyor, o inanılmaz onurlandırılmış olma

duygusunun yanı sıra. Böylesine anlamlı bir ödüle değer görülmenin yarattığı bir mahcubiyet içindeyim. Hem yalnızca yapılması gerekeni yaptığınızda, bu davranışın ödüllendirilmesinin mahcubiyeti, hem de yapılması gerekenin bu topraklarda olağan bir değer olarak benimsenmesini yaygınlaştıramamış olmamızın utancı. Ermeni soykırımının hala kapı arkalarında konuşulmak zorunda hissedilmesi, Kürtlerin inkar ve imhasının yok sayılması, bu toprakların halklarının evlerinden yurtlarından sökülüp atılmasının her yıl kutlanabilir olması ve hatta bir avuç kalmış Ermeni halkının yaşadığı bir mahallede örneğin, bir ilk okulun adının Talat paşa, caddenin Ergenekon, sokağın Türk beyi olmasının utancıyla yaşamamız, bu toprakların ezilen tüm halklarının acısını hep birlikte hissetmemiz ve onarmak için elimizden geleni yapmamız gerekirken yapamamış, yetememiş olmanın mahcubiyeti...

Onur duyuyorum. Hem de çok! Sevgili Hrant Dink adına verilen bu ödül hep birlikte yıllardır inatla sürdürdüğümüz mücadeleye adanmış bir ödül, “ayrımcılıktan, ırkçılıktan, şiddetten arınmış, daha özgür ve adil bir dünya için çalışan, bu idealler uğruna bireysel risk alan, ezber bozan, barışın dilini kullanan, bunları yaparken, insanlara mücadeleye devam etme yolunda ilham ve umut verenlere” verilen bu ödüle değer bulunmuş olmak, mücadelemizi onurlandırıyor. Dostların arasında, güneşin sofrasında olmanın onurunu yaşıyorum.

Çok güçlenmiş olarak çıkacağım bugün bu salondan, yalnız olmadığımızı bilerek ve güvenle. Her gün acılara yenilerinin eklendiği bu topraklarda mücadele gücümüz bilerek. Doğru olanı yapmanın, insan olmanın bilinciyle...

Bu sonsuz mücadelenin içinde her zaman kendimi dostların arasında, güneşin sofrasında hissettim. Bana direnme gücünü veren de o dostluklar ve güneşin ısıttığı dayanışma ruhu oldu hep. Beni bu ödüle aday göstermeye, ödülü almaya değer bulduğunuz, güneşin sofrasında yer verdiğiniz için teşekkür ederim dostlarım. Faşizme inat, kardeşimsin Hrant!” Söz veriyorum, bir gün bu topraklarda yaşanmış tüm acılarla yüzleşeceğiz. O günler gelecek. Hiç kimse bu topraklarda bir daha güvercin tedirginliği yaşamayacak.



Kaynak: [evrensel.net](http://evrensel.net)